

Journalistik i härskarnas tjänst: Venezuela, USA, John McCain

I sin rapportering om Venezuela och John McCains död är bolagsmedierna likriktade i sitt försvar av USA-imperialismen, såväl i USA som i Sverige.

Den politiske kommentatorn Michael Parenti i USA kommenterar: "Att vara partisk för det bestående misstas ofta för objektivitet. Avvikelse från detta betraktas som partiskhet och ideologi."

När du väl förstått innebörden av denna anmärkning så blir de dagliga förvrängningarna och partiskheten i bolagsmedierna uppenbara.

Sålunda finns massor av utrymme på BBC News webbsida och massor av tid på BBC:s sändningar för att diskutera Venezuelas flyktingkris, hyperinflation och brist på mat. Rob Young på BBC News ekonomi skrev: "Venezuela, nu inne i sitt fjärde år av recession har sällat sig till en sorglig lista av länder vars ekonomier imploderat, förstörda av hyperinflation." Och Young citerar en expert vid Internationella Valuta Fonden, IMF: "Situationen i Venezuela liknar den i Tyskland 1923 eller i Zimbabwe i slutet på 2000." Och en nyhetsnotis på samma kanal hade rubriken "Tiggeri för mat i Venezuela". Här betonades att mat har blivit så svårtillgängligt efter att ekonomin kollapsat att folk börjat bli desperata.

Flyktingvågen från Venezuela har fått stor medieuppmärksamhet. Däremot får man anstränga sig om man ska hitta något om de hårda sanktionerna och de långvariga hoten om att tillsätta en USA-vänlig regering i Caracas. Inte heller påminner man om den misslyckade kuppen 2002 för att avsätta Chávez, Venezuelas dåvarande president.

19 augusti rapporterar BBC:s Sydamerikakorrespondent Katy Watson: "President Maduro gör inte mycket för att stoppa sitt lands fria ekonomiska fall. Förra veckan tillkännagav han planer på att devalvera landets valuta; ett försök att dämpa inflationen som IMF uppger kan nå upp till en miljon procent till slutet av året." Det gavs inget sammanhang. Tittare leddes att tro att skulden för krisen helt och fullt var Maduros fel.

Jämför det med akademikern Gabriel Hetland, expert på Latinamerika. Han säger att Venezuelas regerings handlingar "och brist på handlingar" har förvärrat krisen. Men han säger också: "Regeringen har inte agerat i ett vacuum, utan i en fientlig inhemsk- och internationell omgivning. Landets opposition har öppet och upprepade gånger verkat för regimförändring, med alla medel."

Hetland fortsätter: "USA:s regering har inte bara hyllat och finansierat dessa antidemokratiska handlingar. Genom att helt absurt förklara att Venezuela är ett 'ovanligt och utomordentligt hot' mot USA:s nationella säkerhet och genom att pressa investerare och banker att hålla sig ifrån Maduroadministrationen, så har Vita Huset hindrat Venezuela från att få tillgång till välbehövlig finansiering och investeringar."

Morning Stars Tim Young påpekade att: "Sanktioner utgör nu en nyckelkomponent i en strategisk plan från USA med syfte att krossa Venezuelas ekonomi."

Sanktionerna har också påverkat landets hälsovård och hindrat vaccinationsprogram, hindrat leveranser av dialysutrustning och cancermediciner. Det är uppenbart att USA:s sanktioner "olagliga enligt internationell rätt" ingår i en övergripande strategi för att få till stånd det USA kallar "regimförändring". Syftet är att underminera och störta den valda regeringen och ta kontroll över Venezuelas omfattande oljereserver och andra naturtillgångar. Den 4:e augusti genomfördes ett mordförsök på president Maduro. En hemlig grupp inom militären tog på sig ansvaret.

I en nyhetsrapport i The Independent förra året citerar Andrew Buncombe anmärkningar från dåvarande CIA-chefen Mike Pompeo: "CIA arbetar för att ändra Venezuelas valda regering och samarbetar med två länder (Mexiko och Colombia) i regionen för att göra det." Som Buncombe noterar så har "USA en lång och blodig historia av inblandning i Latinamerikas affärer."

Det är en korrekt och riktig rubrik som du med stor sannolikhet aldrig får se i BBC. För att förstå hur ofullständig och förvriden

BBC:s nyhetsrapportering är, så behöver man bara lyssna till den oberoende journalisten Abby Martin, som riskerat livet för att rapportera det bolagsmedierna inte säger om Venezuela. Därför är det inte förvånande att hennes viktiga nyhetsprogram, 'Empire Files', tagits bort från sändningarna på grund av USA:s sanktioner mot nyhetsbyrå TeleSur, en venezolanskbaserad nyhetskanal.

En rapport från medieanalytikern Gregory Shupak till den USA-baserade mediebevakaren FAIR, noterar den upprepade användningen av ordet 'regim' för att beskriva Venezuela i bolagsmedier. Som Shupak säger så är 'regim', av definition en regering som motsätter sig USA. Han fortsätter: 'Intressant nog så möter USA självt många kriterier för att vara en 'regim': Det kan betraktas som en oligarki, snarare än en demokrati; det håller proportionellt sett fler människor fängslade än något annat land; det har groteska nivåer av ojämlikhet; och det bombar ett annat land var 12:e minut. Ändå finns det inte tendens bland bolagsmedierna att beskriva USA:s regering som en 'regim'.

I korthet, om du lutar dig mot bolagsmedier om vad som händer i Venezuela så får du den USA-tillvända versionen av det som händer. Här förminskas eller ignoreras den förlamande effekt som USA:s sanktioner och hot har. När det gäller Venezuela, liksom i så många andra frågor, så bryter BBC regelbundet mot sina egna 'Editorial Values': 'Att vara korrekt handlar inte bara om riktiga fakta, om nödvändigt tar vi med relevanta fakta och information för att få fram sanningen.'

Att tro att BBC:s journalister genomför en balansakt och går igenom 'fakta och information' för att presentera allmänheten 'sanningen' är helt enkelt rena fantasier. Det framgår med all önskvärd tydlighet i en bok, Propaganda Blitz, som publiceras inom kort.

'En mänsklig milstolpe. En amerikansk hjälte'.

Låt oss titta på mediebevakningen av USA-politikern John McCains död nyligen. McCain var republikansk presidentkandidat 2008, som han förlorade till Obama. 1967, under Vietnamkriget, sköts han ner under ett uppdrag över Hanoi och skadades allvarligt. Tillfångatagen av vietnameser (uppgav han att han) torterades under sin tid som inspärrad. Han frigavs 1973. Senare skulle media kalla honom för 'krigshjälte' och beskriva honom som upprorisk, då han inte alltid stödde Republikanernas partilinje. Theresa May deklarerade: 'John McCain var en stor statsman som förkroppsligade idén om att sätta saken före jaget. Det var en ära att kalla honom en vän till Storbritannien.'

The Telegraphs redaktör upprepade att McCain var en 'krigshjälte.' Lika 'neutralt' och 'opartiskt' rapporterade Nick Bryant, BBC: 'Washington utan McCain är en fattigare plats. Han var ett mänskligt riktmärke; en amerikansk hjälte vars brutna kropp personifierade de modigas land (Land of the Brave).'

Seniora journalister från Channel 4 och ITV News lade till sina egna hyllande dödsrunor till krigshetsaren McCain, omdöpt till McNasty (den elake) av folk som sett hans oförklarliga raseriutbrott.

Channel 4 News politiska korrespondent Michael Crick på Twitter: 'Jag kommer alltid att vara McCain tacksam. När jag var C4 Washingtonkorrespondent på sena 80-talet så var han en av få senatorer som gärna gav oss intervjuer. Alltid väldigt vänlig och tillmötesgående.' Och Robert Moore på ITV svarade: 'Jag instämmer. Och det fortsatte han med nästan till slutet när det gällde utländsk press. McCain var den politiker som var mest lättillgänglig i Washington. Han hade alltid tid till en intervju och ett skämt.'

Andra Twitter-användare gav svar på tal: 'Mina tankar går helt och hållet till hans offer och deras familjer.' Och: 'Hur pressade du honom om de beslut han tog som dödade hundratusentals oskyldiga civila?'

Det är svårt att hitta ett meningsutbyte på Twitter som bättre exemplifierar klyftan mellan krypande journalister som viftar på svansen inför makten, och en allmänhet som vägrar att tvätta bort en politikers alla synder. Patrick Martin, som skriver för World Socialist Website, gör en viktig poäng:

'Det som kännetecknade McCains karriär var hans reflexmässiga hökaktighet i utrikespolitiken. Han stödde krig efter krig, intervention efter intervention. Han främjade alltid våld som den viktigaste delen i USA:s utrikespolitik och han propagerade alltid

för maximala bidrag för att elda på Pentagon.?

Fredsaktivisten Mede Benjamin sade till Amy Goodman i en Democracy Now! intervju:

?Vi försökte konstant att påverka McCain att han inte skulle stödja alla dessa krig. Jag tycker det är så hemskt att kalla någon för krigshjälte för att han deltog i bombningarna av Vietnam. Jag tillbringade precis förra helgen med Veterans for Peace, människor som försöker sona sina brott i Vietnam genom att försöka hindra nya krig. McCain gjorde aldrig det. Hela hans liv stödde han krig, inte bara mot Irak, utan också Libyen.? Den av Mede Benjamin grundade Code Pink: Women for Peace, en gräsrotsrörelse för fred och rättvisa, kallade McCain för ?enkla skithögar?. (Low-life scum).

Benjamin fortsatte: ?Han kallade John Kerry för förvirrad för att han ville ingå ett avtal med Iran och McCain backade istället upp MEK, en extremistgrupp i Iran. Han var god vän till Mohammad bin Salman och sauderna. Det hölls en galamiddag för sauderna i maj när kronprinsen var på besök och de hade ett särskilt pris till McCain. Han stödde Saudi-Arabien bombningar av Jemen, som varit så katastrofala. Jag anser att de som deltagit i krig bara är hjältar om de resten av livet försöker hindra krig, inte som McCain som ägnade sitt liv åt att stödja krig.?

Norman Solomon, verkställande chef för Institutet för Allmän Korrekthet, (the Institute for Public Accuracy) deklarerade sin medkänsla med McCain som led av hjärncancer. Men Solomon kritiserade bolagsmedierna för ?obitmit?, alltså nekrologer som är i uppenbar konflikt med sanningen. Han sade till Goodman: ?Vi måste anklaga massmedierna i USA, inte bara för de senaste dagarna, men för de senaste decennierna då de hävdade att McCain nästan gjorde något bra för folket i Nordvietnam när han flög över dem och släppte bomber. Man skulle tänka sig att i helgonförklaringen som vi fått om hans roll att det är som att han släppte blommor eller godis eller något sådant. Han sköts ner vid sin 23:e flygning när han släppte massvis med bomber på mänskliga varelser, i ett fullkomligt olagligt och omoraliskt krig?.

Som Brako Marcetid anmärkte i en korrekt värdering av McCains politiska arv: ?McCains största bedrift var att han övertygade världen genom charmerande skämt och någon enstaka opposition mot sitt partis agenda att han var något annat än en reaktionär, blodtörstig hök."

I en artikel nyligen skriver Joe Emersberger, en kunnig skribent om utrikesfrågor, att bolagsmediernas rapportering om Venezuela och McCain visar på två huvudsidor:

1. Enstämigheten och samförståndet på en rapportering välvilligt inställt till USA i alla bolagsmedier
2. Medlöperiet av de största människorättsorganisationerna i denna USA-vänliga ?journalistik?. Som exempel så har Amnesty vägrat att motsätta sig USA:s ekonomiska sanktioner mot Venezuela. Amnesty har också vägrat att fördöma de flagranta uppmaningarna av personer i USA-administrationen att starta en militärkupp mot Venezuelas regering. Emersberger pekar också på ett uttalande från Human Rights Watch om McCains död: ?Senator McCain var i årtionden en hängiven röst för USA:s utrikes- och nationella säkerhetspolitik.?

(Också Sveriges utrikesminister Margot Wallström hyllade krigsförbrytaren och massmördaren McCain, liksom svenska bolagsmedier).

För någon som kan tänka kritiskt och tala klart så är ett sådant uttalande skrattretande. Brutal imperialism kommer att fortsätta så länge imperiepositiv journalism och en tam offentlig opinion finns.

Venezuelanalysis 180913

<https://venezuelanalysis.com/analysis/14052>